

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. marca 2009, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **O. N.**, pre trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 4. decembra 2007, sp. zn. 3 To 69/2007, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **O. N.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, zo dňa 11. októbra 2007, sp. zn. 1 T 130/07, bol obvinený **O. N.** uznaný vinným zo spáchania trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 24. apríla 2007 v čase asi o 16.25 hod. v miestnosti kuchyne v činžovnom dome na ulici T. č. X. v N.Z., v podnapitom stave sa s kuchynským nožom v ruke opakovane vyhrážal svojmu bratovi **K. N.** zabitím v prípade, ak mu tento nevráti jeho mobilný telefón, avšak v ďalšom konaní mu bolo zabránené jeho otcom **J.N.**, ktorý obžalovanému vyrazil kuchynský nôž z ruky.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 64 (šesťdesiatštyri) mesiacov a na výkon ktorého bol obvinený zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený O.N. odvolanie na Krajský súd v Nitre, v ktorom sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby. Svoje odvolanie obvinený odôvodnil tým, že trestnej činnosti kladenej mu za vinu sa nedopustil tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Pripustil slovný konflikt s poškodeným – bratom, avšak nie takej intenzity a takého charakteru ako mu bolo kladené za vinu. Nie je pravdou, že by sa bratovi vyhrážal zabitím. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, pretože nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku.

Krajský súd, rovnako ako prvostupňový súd, prihliadol predovšetkým k výpovediam svedkov a poškodeného, ktorí na hlavnom pojednávaní zmenili svoje výpovede v prospech obvineného. Obranu obžalovaného, o použití noža nie na útok voči poškodenému, ale ako nástroj na jedenie, považoval odvolací súd za účelovú, rovnako ako účelové vyhodnotil krajský súd aj poukazovanie obvineného na zdravotný stav poškodeného. Podľa krajského súdu bolo spáchanie žalovaného skutku obžalovanému spoľahlivo preukázané celým radom dôkazov, a to nielen priamych, ale aj nepriamych, ktoré vcelku tvoria ničím nerušenú reťaz hodnoverných usvedčujúcich dôkazov. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 4. decembra 2007, sp. zn. 3 To 65/2007, preto odvolanie obvineného O.N. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu cestou Okresného súdu Nové Zámky dňa 22. januára 2009 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Obvinený ako dôvod dovolania uviedol, že rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Konkrétne obvinený v dovolaní namietal, že napáda nesprávne právne posúdenie skutku, tak ako ho zistil a ustálil Okresný súd Nové Zámky, pričom vyjadril názor, že spáchanie skutku sa nepreukázalo a trestnej činnosti sa nedopustil. Ďalej obvinený poukázal na psychickú poruchu u svedkyne M.N., matky obvineného, a mentálnu zaostalosť u poškodeného K.N., ktorý je brat obvineného. Títo mali na základe ich nepriaznivého duševného stavu vypovedať nepravdivo bezprostredne po spáchaní trestného činu na polícii a následne si svoj omyl mali uvedomiť a uviesť pravdivú svedeckú výpoveď na hlavnom pojednávaní, ktorá už bola v prospech obvineného K.N.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 4. decembra 2007, sp. zn. 3 To 65/2007, spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, a preto tento zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou, a či je prípustné. Dovolaním bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho, ktorým bolo obvinenému zamietnuté odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý uložil obvinenému nepodmienečný trest odňatia slobody. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným O.N. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa, čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa citovaného zákonného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení

ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatníím tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací sú je preto viazaný zisteným skutkového stavu veci ako ho zistil a ustálil okresný súd s ktorého závermi sa stotožnil aj krajský súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací sú rozhodujúce zistenia, podľa ktorých obvinený O.N. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu.

Nie je možné sa stotožniť s názorom obvineného, že Krajský súd v Nitre vydal rozhodnutie, ktoré je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Krajský súd v Nitre postupoval správne a podľa zákona, keď sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho zistil a ustálil súd prvého stupňa. Rovnako Krajský súd v Nitre správne, tak ako Okresný súd Nové Zámky, kvalifikoval spáchaný skutok ako trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.

Dovolací súd tiež zistil, že v trestnom konaní boli vykonané všetky potrebné a dostupné dôkazy a to zákonným spôsobom podľa § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité

nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ nie je daný a preto najvyšší súd dovolanie obvineného O.N. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. bez preskúmania veci odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. marca 2009

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová